

Posudek bakalářské práce
Posudek -Závěrečná práce – CŽV

Student: Lucie BROŽKOVÁ

Obor: ČJ – ZSV

Název práce v českém jazyce: Staré pověsti české a jejich současná zpracování

Název práce v anglickém jazyce: Old Czech legends and their current treatment

Vedoucí práce: PhDr. Věra Brožová

Oponent práce: doc. PaedDr. Jaroslava Hrabáková, Csc.

Bakalářská práce Lucie Brožkové Staré pověsti české a jejich současná zpracování má standartní podobu. Kompozice práce vychází z charakteristiky tématu, metodiky výkladu a základní literatury předmětu. Autorka stylizuje přesně a nezachází do podrobností. Neodůvodňuje nijak zvlášť volbu textů, které bude interpretovat, což by bylo v tomto případě žádoucí. Práce pokračuje definicí pověsti, připomenutím jejího třídění na základě odborné literatury. Přitom nezapomíná ani na tradici lidové slovesnosti. Interperace začíná Starými pověstmi českými, připomíná osobnost Aloise Jiráska, vypisuje pořadí textů a krátce, téměř obecně jeho kvality. Vzhledem k tomu, že jsou Staré pověsti české výchozím textem práce, zasloužila by analýza větší pozornost. Po úryvkovitém připomenutí pověsti O Libuši přechází výklad k pramenům starých pověstí. Historická část je zpracována na základě literatury přehledně a výstižně. Podle mého názoru měla být zařazena před výkladem o Jiráskovi, neboť by bylo možné lépe využít podmněty z této historické kapitoly. Výklad se uzavírá připomínkou kroniky Václava Hájka z Libočan a jen velmi stručnou poznámkou se vrací k Jiráskovi. Postrádám poněkud výraznější a podrobenější začlenění Jiráska do vývoje literatury pro mládež. Přehled novějších titulů sbírek pověstí by měl být určitě datován. Vybrané soubory pověstí z nedávné doby jsou uvedeny dílem Oldřicha Sirovátky Brunclík a lev. Škoda, že charakteristika knihy není uvedena tak, jak byly všechny dosavadní texty, krátkým připomenutím osobnosti autora. Kvalita Sirovátkova textu vyplývá z toho, že autor je zkušený etnograf a folklorista, který se opírá o své vědecké studie a vytvořil soubor odpovídající vkusu soudobého dětského čtenáře. Připomíná, jak si diplomantka správně povšimla, národní sounáležitost a hrdost.

Knihy Jany Eislerové na Sirovátku navazuje a citlivě rozvádí některé motivy z pověstí, které by mohly být současným čtenářům nejasné.

Poslední autoři se pokoušejí o rozhodnou inovaci starých pověstí. S vkusem a zřetelnu zkušeností z tvorby pro děti si počíná Martina Drijverová V českých dějinách očima Psa. Naproti tomu Krejčího Strašné pověsti české jsou ironickou parodií, kde se často připomíná i současnost a kniha tematicky i jazykově překračuje hranice dobrého vkusu a klesá na úroveň bulváru. V jejím výkladu diplomantka prokázala schopnost kritického pohledu a správně došla k závěru, že kniha využívá

motivů pověstí k někdy nevhodným až nechutným aktualizacím.

Bulvární snahu o čtivost a šokování čtenáře dovršuje dílo Jindřicha Františka Bobáka Dávné pověsti národa českého. Obrací se ještě dál do minulosti. Začíná stvořením obyvatel českých zemí a počíná si ve vztahu k původním předlohám naprosto volně. Hrubost, krutosti a nechutnosti se uplatňují bez jakéhokoli studu, naopak popis krvavých scén autor rozvádí do největších podrobností. Tato „inovace“ pověstí nemá úroveň myšlenkovou ani literární a patří zřetelně do novodobého literárního braku.

V závěru práce diplomantka s jistým kritickým nadhledem zhodnotila sledované knihy a s jejím pohledem je možno souhlasit. Tyto knihy rozhodně nepatří do dětské četby.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě. Doporučuji klasifikovat velmi dobře.